

୧୭ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୨୪ ଖୁତ୍ବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ - ମସଜିଦ, ମୁବାରକ, ଇସଲାମାବାଦ, ଟିଲପୋର୍ଡ୍

କେତେକ ପରିୟାର ପ୍ରାମଣୀକତାରେ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ଏଥିଲେ ପବିତ୍ର ଜୀବନର ବର୍ଣ୍ଣନା ଏବଂ ଦୂରଜଣ ମହାନ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉତ୍ସମ ଚରିତ୍ର ଚର୍ଚା ।

ଆଶହେଦୁ ଅଳକ୍ଷା ଇଲାହା ଇଲକ୍ଷାହୁ ଓହ୍ଦଦହୁ ଲାଗରିକା ଲହୁ ଓଥରହେଦୁ ଥାନ୍ତା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବଦୁହୁ ଓରସୁଲୁହୁ ଥାନ୍ତାବାଦ୍ ଫତକୁବିଲ୍ଲା ହିମିନଶ୍ ଶେତା ନିରରଜିମ୍ । ବିଷମିଲ୍ଲା ହିରରହେମା ନିରରହିମ୍ । ଅଳହମଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ରବବିଲ୍ ଆଲମିନ୍ ଅରରହମା ନିରହିମ୍ । ମାଲିକି ସ୍ଥେମିଦିନ୍ । ଇସାକା ନାବୁଦୁ ଓ ଇସାକା ନସତିନ୍ । ଇହଦିନସ୍ ସିରାତଲ୍ ମୁସତକିମ୍ ସିରାତଲ୍ ଲଜିନା ଅନଥମତ୍ତା । ଅଲେହିମ୍ ଗୌରିଲ୍ ମଗ୍ଯୁବି ଆଲେହିମ୍ ଓଲକୁଲିମ୍ ।

ଡଶହୁଦ, ଡଉଜ୍ ଓ ସୁରାୟ ପାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ପ୍ରିୟ ହୁକ୍କୁର ଅନ୍ତର^{ଅ.ବ} କହିଲେ; ଆଜି ମଧ୍ୟ ମୁଁ କିଛି ସରିଯାର ଚର୍ଚା କରିବି । ସେଥୁଅଟେ ଅନ୍ୟ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଆଲୋଚନା କରିବି । ଯୁଦ୍ଧ ଓ ସରିଯାର କୁମାନ୍ୟରେ ସରିଯା ଅବୁ କତାଦାୟ ଅନ୍ସାରୀର ବର୍ଣ୍ଣନା ମିଲୁଅଛି, ଯାହାକି ଖଜରାୟ (ଅଞ୍ଚଳ) ଅଭିମୁଖେ ଥିଲା । ଏହି ସରିଯା ଶାବାନ ମାସ ଫ଼ରଜରୀରେ ସଂଚିତ ହୋଇଥିଲା । ସେଠାରେ ବନ୍ଦୁ ଗତପାନ୍ତର ଏକ ଶାଖା ଅବସ୍ଥାନ କରୁଥିଲା । ନଜ଼ଦ ଅଞ୍ଚଳର ଖଜରାୟରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ବନ୍ଦୁ ଗତପାନ୍ତ କବିଲା ମଦିନାବାସୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅହରହ ବିଭିନ୍ନ ଷତଯନ୍ତ୍ର କରି ଚାଲିଥିଲେ । ଗୋଟିଏ ବର୍ଣ୍ଣନାନୁଯାୟୀ ସାହାବା ଏହି ଅଭିଯାନରେ ପଦରଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଦିନାରୁ ବାହାରେ ରହିଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ମଦିନା ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲେ ନିଜ ସାଥୀରେ ୨୦୦ଗୋଟି ଓଟ, ୧୦୦୦ଛେଲୀ ଓ ଅନେକ କଷେତ୍ରୀ ଧରି ଆଣିଥିଲେ ।

ପୁନଃ ଆଉ ଏକ ସରିଯା ହଜରତ ଅବୁ କତାଦାୟ^{ଅ.ବ} ଯାହାକି ଇଜମ୍ ଉପତ୍ୟାକା ଅଭିମୁଖେ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ରମଜାନ ମାସ ଫ଼ରଜରୀରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଜାନୁଆରୀ ମାସ ଗଣୀମସିହାରେ ସଂଚିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ସରିଯାର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ଏହା ଥିଲା କି ଯେତେବେଳେ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ଅ.ବ} ମକ୍କା ଜୟ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରଯୁକ୍ତି କଲେ ସେତେବେଳେ ମହାଭାଗ ହଜରତ ଅବୁ କତାଦାୟ^{ଅ.ବ} ଇଜମ୍ ଅଭିମୁଖେ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ଯାହାକି ମଦିନାର ପୂର୍ବ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ରହିଥିଲା ଏବଂ ମକ୍କା ତାହାର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା । ଏତଦ୍ ଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନେ ମନେକରିବେ କି ପୁଣ୍ୟଶ୍ରୀକଙ୍କର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ମକ୍କା ଆଡ଼କୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ଇଜମ୍ ଅଭିମୁଖେ ଥିଲେ । ହଜରତ ଅଛୁଲ୍ଲା^{ଅ.ବ} ବିନ୍ ଅବି ହଦରଦ^{ଅ.ବ} ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି; ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ଇଜମ୍ ଉପତ୍ୟାକାରେ ପହଞ୍ଚିଲୁ ସେତେବେଳେ ଆମିର ବିନ୍ ଅଜବତ୍ ଅଶଜଆ ଆମ ନିକଟରୁ ଅତିକ୍ରମ କଲା । ସେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ଆମକୁ ଇସଲାମୀୟ ଶୈଳୀରେ ସଲାମ୍ କଲା । ଏଥରେ ମୁସଲମାନମାନେ ତାହାର ମୁକାବିଲା କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିଲେ । କିନ୍ତୁ ହଜରତ ମୁହଲମ୍ ବିନ୍ ଜସାମାୟ ଲୋସି ରାଜ୍ ତାଙ୍କ ସହିତ ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ବିବାଦ ଥିଲା, ତେଣୁ ସେ ଆମିର ବିନ୍ ଅଜବତ୍ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରି ତାହାକୁ ହତ୍ୟା କରିଦେଲେ । ଆଉ ତାହାର ସାମଗ୍ରୀ ଓ ଓଟ ନିଜ ଅଧୀନ କରିନେଲେ । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦଳ ସହିତ ସାହାବାଙ୍କର ମୁହାଁମୁହାଁ ହୋଇ ନଥିଲା । ଯେହେତୁ ଏହି ଦଳଟି କେବଳ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଧାନ ଭରକାଇବା ସକାଶେ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଥିଲା, ତେଣୁକରି ସାହାବା ସେହିମୁକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲେ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଚନା ମିଳିଲା ଯେ, ମହାଭାଗ ମକ୍କା ଅଭିମୁଖେ

ପ୍ରବ୍ଲାନ କରି ଯାଇଛନ୍ତି । ଅତଃ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ମଙ୍ଗା ଆଡ଼କୁ ମୁହାଁଲେ । ଏପରିକି ମାର୍ଗରେ ହିଁ ସେମାନେ ହୁଜୁର ସଂଖ୍ୟା ସହିତ ସମ୍ବଲିତ ହୋଇଗଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ସେହି ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ହୁଜୁର ସଂଖ୍ୟା ଅବଗତ କଲେ । ସେତେବେଳେ ଏହି ଆୟତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯାତ୍ରା କର ସେତେବେଳେ ଖୁବ୍ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଞ୍ଚ (ଅନୁସନ୍ଧାନ) କରିନିଅ ଏବଂ ଯେ ତୁମକୁ ସଲାମ୍ କରେ ତେବେ ତାହାକୁ ଏହା କୁହ ନାହିଁ ଯେ, ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ପାର୍ଥବ ଜୀବନର ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଲୋଡୁଆଛ ଯଦିତ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିକଟରେ ତ ଅଜସ୍ର ଗନ୍ମିତ୍ (ସମ୍ପଦ) ଅଛି । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ ଏହିପରି (ଅବବ୍ଲାରେ) ଥିଲ ତା'ପରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତୁମ ଉପରେ କୃପାଶିଷ କଲେ । ସୁତରାଂ ବେଶ ଭଲ ଭାବରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ଦେଖନିଅ । ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଯାହା ତୁମେ କରୁଆଛ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସେ ବିଷୟ ଖୁବ୍ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

ମହାମହିମ ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ କହିଲେ; ଏହି ସରିଯା ଫର୍ମିଲେ ହିଜରୀରେ ସଂଘରେ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହି ଆୟତ ସୁରଖା ନିଷାର । ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଧିକାଂଶ (ଇତିହାସବିତ୍ ଏକମତ) ଯେ, ଏହା ହିଜରତର ତୃତୀୟ ଓ ପଞ୍ଚମ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେ, ଏହି ଘରଣାର ସୁଚନା ମିଳିବା ପରେ ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳେଷ ଉକ୍ତ ଆୟତକୁ ପାଠ କରି ନିଜ ନାପସନ୍ଦର ପରିପ୍ରକାଶ କରିଥିବେ । ଏଥାନ୍ତେ ପ୍ରିୟ ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ କହିଲେ; ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଜମାଅତର ଜଣେ ବ୍ୟୋଜେୟଷ୍ଟ, ବରିଷ୍ଟ ବିଦ୍ୟାନ, ସୁଦର୍ଶନ, ବିଜ୍ଞାନ, ଖୁଲାପାତ୍ର ପାଗଳ ପ୍ରେମୀ ଓ ଧର୍ମର ଅସାଧାରଣ ସେବକଙ୍କର ଜୀବନୀ ଚର୍ଚା କରିବି । ଯାହାଙ୍କର ବିଗତ ଦିନରେ ଦେହାନ୍ତ ଘଟିଛି । ଏହିପରି ଆଉ ଜଣେ ଉସ୍ତର୍ଗା, ନିଷାପର ଅହେମଦି ଯେ ବନ୍ଦୀ ଥିବା ଅବବ୍ଲାରେ ଦେହ ତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଚର୍ଚା କରିବି ।

ପ୍ରଥମ ଚର୍ଚା ଶ୍ରୀମାନ ସମ୍ବନ୍ଧ ମିର ମେହମୁଦ ଅହେମଦ ନାସିର ସାହେବ ଯେ କି ଶ୍ରୀମାନ ସମ୍ବନ୍ଧ ମିର ମୁହମ୍ମଦ ଇସହାକ୍ ସାହେବଙ୍କର ସୁପୁତ୍ର ଥିଲେ, ୯ ବର୍ଷ ବୟସରେ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି । ଇନ୍ଦ୍ରା ଲିଲ୍ଲାହି ଓ ଇନ୍ଦ୍ରା ଲାଲ୍ଲେହି ରାଜେତନ । ସେ ହଜରତ ଅନ୍ନାଜାନ ରେଙ୍କର ପୁତ୍ରରା, ହଜରତ ମୁସଲେହ ମହିଦ୍ ଓ ହଜରତ ମରିୟମ୍ ସିଦ୍ଧିକା ସାହେବା ରେଙ୍କର ଜ୍ଞାଲ୍ ଥିଲେ । ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ସେ କାଦିଯାନରୁ ହାସଲ କଲେ, ସେଥୁଅନ୍ତେ ପଞ୍ଚାବ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ବି.୧. କରିଥିଲେ । ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୯୪୪ମସିହାରେ ନିଜ ପିତା ସମ୍ବନ୍ଧ ମିର ମୁହମ୍ମଦ ଇସହାକ୍ ସାହେବଙ୍କ ବିଯୋଗ ସମୟରେ ସେ ନିଜକୁ ଡ୍ରିଫ୍ଟ (ଉସ୍ତର୍ଗ) କରିଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ମାତ୍ର ୧୪ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କର ଜମାଅତୀୟ ସେବା ଯଥାକ୍ରମେ ରହିଛି- ୧୯୪୪ରୁ ୧୯୪୭ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଇଂଲଣ୍ଡରେ ରହିଥିଲେ, ଆଉ ଏଠାରେ ସେ ଜଣେ ମୁବଳ୍ଲିଗ୍ ଭାବରେ ସେବା ସମ୍ପଦନ କରିଥିଲେ । ସେହି ଅବଧିରେ ସେ ହଜରତ ମୁସଲେହ ମହିଦ୍ ରେଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାନ୍ତ୍ୟାୟୀ ସ୍କୁଲ୍ ଅପ୍ ଓରିୟଶ୍କ୍ଲେ ଆଫ୍ରିକିନ୍ ଷ୍ଟଟ୍ରିଜ୍ ରେ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ଏଠାରେ ସେ ଚତୁର୍ଥ ଖଲିପାଙ୍କ ସହିତ ରହିଥିଲେ । ୧୯୪୭ରୁ ୧୯୪୯ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଆମେରିକାରେ ମୁବଳ୍ଲିଗ୍ ଭାବରେ ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିଥିଲେ । ସେଥୁଅନ୍ତେ ୧୯୮୨ରୁ ୧୯୮୯ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଣେ ଡ୍ରିକ୍ଲୁଲ ତସନିପ୍ ଭାବରେ ଦାୟିତ୍ୱ ଭାର ବହନ କରିଥିଲେ । ୧୯୮୨ରୁ ୧୯୯୦ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ଜାମିଯା ଅହେମଦିଯା ରବଡ୍ରାରେ ପ୍ରିନ୍ସପାଲ ଭାବରେ ସେବା କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଥିଲା । ଇତ୍ୟାବସରରେ

ଅର୍ଥାତ୍ ୧୯୪୮ ମସିହାରୁ ୨୦୦ ମଧ୍ୟରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓକିଲୁଲ୍ ତାଳିମ୍ ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲେ । ଏହିପରି ରିସର୍ଚ ସେଲ୍ ଓ ଡ୍ରାକିଯା ସଲିବ୍ ସେଲର ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଥିଲେ । ୨୦୦୫ ମସିହାରେ ଆମ ନୂର ପାଉଣ୍ଡଶ୍ଵର ସ୍ଥାପନ ହେଲା ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ତାହାର ସଦର ନିଯୁକ୍ତ କରାଗଲା ଏବଂ ଶେଷ ନିଶ୍ଚାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସେହି ପଦବୀରେ ଅଧିକ୍ଷିତ ରହିଥିଲେ । ସେ ମଜଳିସ୍ ଇଂଟା'ର ମଧ୍ୟ ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ । ଖୁଦାମୁଲ୍ ଅହେମଦିଯାରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ପଦପଦବୀ ଯେପରିକି ମୁହଁତମିମ୍, ଅତିରିକ୍ତ ସଦର ଭାବରେ ସେବା କରିବାର ଅବସର ମିଳିଥିଲା । ବ୍ୟବହାରିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ କୁରଆନର ଅନୁବାଦ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ସିହା ସିତ୍ତା ଓ ମସନଦ ଅହମଦ ବିନ୍ ହମ୍ମଲର ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵ ଅନୁବାଦ କରିଛନ୍ତି, ସହି ମୁସଲିମ୍ ଓ ଶୁମାଇଲେ ତିରମିଜୀର ବ୍ୟାଖ୍ୟା, ବାଇବେଲ୍ ଉପରେ ଝାନଭିତ୍ତିକ ଓ ଗବେଷଣାମକ ନିବନ୍ଧ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ କପ୍ରିନେ ମସିହ, ମରହମେ ଇସା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ଗଭୀର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଲେଖ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ସିରତ୍ ନବୀଃର ତିନୋଟି ଭାଗ ଏବଂ ପ୍ରତିଦିନ ନମାଜ ପରେ ଦରସ ନିମନ୍ତେ ଏକ ପତ୍ରିକା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ରହିଛି । ଜମାଆତ ଅହେମଦିଯାର ଦ୍ୱିତୀୟ ଖଲିପା ନିଜ ସୁପୁତ୍ରୀ ସହିତ ତାଙ୍କର ନିକାଶ ପାଠ କରାଇଥିଲେ ଏବଂ ତୃତୀୟ ଖଲିପା ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କର ନିକାଶ ପାଠ କରାଇ ଥିଲେ ।

୧୯୫୦ ମସିହାରେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ମକଦ୍ମା କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାକି ମଜଳିସେ ଶୁରାରେ ମତ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ରହିଥିଲା । ଅଦାଳତରେ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଆପଣଙ୍କୁ କହିଲେ; ଆପଣ ନିଜ ବକ୍ତୃତାରେ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହଁମନ୍ଦିଷ୍ଟ ଓ ସାହାବା ର.ଅଙ୍କର ତିରଷ୍କାର କରିଛନ୍ତି । ଏଥରେ ମହାଶୟ କହିଲେ; ଏହା ମୋ ଉପରେ ମିଥ୍ୟାରୋପ ଲଗାଯାଇଛି । ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମିଛ ଓ ଭିତ୍ତିହୀନ, ମୁଁ ହଜରତ ମୁହଁମନ୍ଦିଷ୍ଟ ଓ ସାହାବା ର.ଅଙ୍କର ସହୃଦୟରୁ ସନ୍ଧାନ କରେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଅବତାରଦ୍ୱାରା ମୁକ୍ତ କଣ୍ଠରେ ସାକ୍ୟ ଦେଉଥାଇ । ଧାର୍ମିକ ଝାନ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ଇସଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟତୀତ ଯହୁଡ଼ିଯତ, ଇସାଯିଯତ ଆଦିର ଗଭୀର ଅଧ୍ୟନ ରହିଥିଲା । ମୁଁନ୍ଦ୍ରାଜନା ମଜାହିର୍ (ବିବିଧ ଧର୍ମର ତୁଳନା) କରିବାରେ ମହାଶୟଙ୍କର ବିଶେଷ କଷତା ରହିଥିଲା । ସର୍ବଦା ଏହି କଥାର ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ ଯେ, ପବିତ୍ର କୁରଆନ, ସୁନ୍ଦର ରସ୍ତାଃର୍ଥ (ଅନୁସ୍ତତ ପତ୍ର), ସହି ଆହାଦିସ୍ ଓ ହଜରତ ମସିହ ମନ୍ତଦାଃର ତଥା ଆପଣଙ୍କ ଖଲିପାମାନଙ୍କର ଝାନ ଭିତ୍ତିକ ମହାସମୁଦ୍ରରୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ହାସଲ କର ।

ମୁବଣ୍ଣିର ଅଧ୍ୟାଜ ସାହେବ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି, ମିର ସାହେବ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିରାହ, ସରଳ ଓ ପବିତ୍ର ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରିଛନ୍ତି । ଅତି ସ୍ଵର୍ଗ, ନିର୍ମଳ କିନ୍ତୁ ବିନପ୍ର, ସ୍ଵର୍ଗରେ ସହୃଦୟ ହେବା ତଥା ବିଶ୍ଵାସୀ ହେବାର ଏକ ଅନୁକରଣ ଯୋଗ୍ୟ ନମୂନା ଥିଲେ । ଝାନ ଓ ବିଚକ୍ଷଣତାର ଏକ ଅନ୍ତର୍ହୀନ ସମୁଦ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ଗନ୍ଧାଘର ଥିଲେ, ସେ ଜଣେ ମହାଝାନୀ ଥିଲେ । ଜଣେ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାର, ହଦିସ୍ ବର୍ଣ୍ଣନାକାରୀ, ଜମାଆତ ଅହେମଦିଯା ଇତିହାସରେ ଏ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରଥମ ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ବିଦ୍ୟାନ ଯେ ପବିତ୍ର କୁରଆନର ଅନୁବାଦ କରିବା ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସିହା ସିତ୍ତାର ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵ ଅନୁବାଦ କରି ଯାଇଛନ୍ତି ।

କାଦିଯାନରୁ ମୌଳବୀ ତବ୍ରୀର ନାସିର ସାହେବ କୁହନ୍ତି; ମହାଶୟଙ୍କର ଗୋଟିଏ କଥା ମୋର ସର୍ବଦା ମନେପଡେ ତାହା ଏହିକି ଯେ, ଏକଦା ମସଜିଦ ମୁବାରକରେ ମୁଁ ବସିଥିଲି ସେତେବେଳେ ମିର ସାହେବ ମସଜିଦର ପ୍ରଥମ ଧାଡ଼ିରେ ବିଚକ୍ଷଣ କରୁଥିଲେ । ମୋତେ ତାଙ୍କର ଏହି ବିଚକ୍ଷଣ ସହିତ ଦୁଆ କରିବା ଖୁବ୍ ଭଲ ଲାଗିଲା । କିଛିକଣ ପରେ ମୁଁ ସାହାସ ଜୁଟାଇ ମହାଶୟଙ୍କୁ ପଚାରିଲି, ଆପଣ ଏପରି କରିବାର କାରଣ କ'ଣ ? ସେ ଉଭର ଦେଲେ, ମୁଁ ହଜରତ ମୁସଲେହ୍ ମନ୍ତଦାଃର୍ ଏହିସ୍ଥଳେ ଏପରି କରିଥିବାର

ଦେଖୁଥିଲି ତେଣୁ ମୁଁ ତାଙ୍କରି ହିଁ ଅନୁକରଣ କରୁଥିଲି । ହଜରତ ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ ର.ଥିଲ ସହିତ ତାଙ୍କର ଅଭୂତପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରେମ ଓ ଅନୁରକ୍ଷି ରହିଥିଲା । ସେ ଯାହା ହେଉ ମହାଶୟ ଖୁଲାପତ୍ର ଜଣେ ମହାନ ସହାୟକ ଓ ସାହାୟକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ପ୍ରାଣ ଉସ୍ତର୍ଗକାରୀ, (ଆଦେଶ)ର ଅକ୍ଷର ଅକ୍ଷରେ ପାଳନକାରୀ, ବିଶ୍ଵଷ୍ଟ, ଏପରି ସାହାୟକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଥିଲେ ଯେ ଖୁବ୍ କମ୍ ମିଳିଥାନ୍ତି ଓ ଧାର୍ମକ ନୀତିଶିକ୍ଷାର ଠିକ୍ ଠିକ୍ ଅନୁସରଣକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ସମ୍ପ୍ରତି ମୋତେ ତ ତାଙ୍କ ପରି ଜଣେ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉ ନାହିଁ । ତେବେ ଅଲ୍ଲାଇଙ୍କ ଉଣ୍ଠାର ଘରେ ତ କୌଣସି ଅଭାବ ନାହିଁ । ଅଲ୍ଲାଇତାଳା କରନ୍ତୁ ଏପରି ଆଦର୍ଶବାଦୀ ଜମାଅତରେ ଆହୁରି ଉପନ୍ନ ହୁଅନ୍ତୁ । ଆଉ ଅଲ୍ଲାଇତାଳା ଏପରି ବିଶ୍ଵଷ୍ଟ, ନିଷାବାନ ଓ ଧର୍ମପରାୟଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଖୁଲାପତ୍ର ଅହେମଦିଯାକୁ ପ୍ରଦାନ କରିଚାଲନ୍ତୁ ।

ଦିତୀୟ ଚର୍ଚା ଶ୍ରୀମାନ ଡାଃ ତାହେର ମେହମୁଦ ସାହେବ ପୁତ୍ର ଶ୍ରୀମାନ ଗୁଲାମ ରସୁଲ ସାହେବ କରାଚୀ ନିବାସୀଙ୍କର ରହିଛି । ବିଗତ ଦିନରେ ସେ ବନ୍ଦୀ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଶେଷ ନିଶ୍ଚାସ ତ୍ୟାଗ କଲେ । ଇନ୍ଦ୍ରା ଲିଲୁହି ଓ ଇନ୍ଦ୍ରା ଇଲେହି ରାଦେତନ୍ । ମୃତକ ସଦର ହଲକା (ସାହି) ମଲେର କଲୋନୀ କରାଚୀ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସହିତ ଆଉ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ସାହି ମସଜିଦର ନିର୍ମାଣ ଓ ଜୁମା ନମାଜ ପାଠ କରିବା ଅଭିଯୋଗରେ ଚିରଫ୍ କରାଯାଇଥିଲା । ପୁଣି ଅଦାଲତରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପଶ୍ରୀତିରେ ବିରୋଧୀମାନେ ସାମ୍ନହିକ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ, ନିଯର୍ଣ୍ଣାତନା ଦେଲେ । ଏପରିକି ହାଜତରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସହିତ କଠୋରତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏବଂ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦାଃସ ଓ ଖଲିଫାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅପଶଭ ପ୍ରଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ବାଧ କରାଯାଇଥିଲା । କାରାଗାରରେ ଦୁଇ ମାସ ରହିଲେ, ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବାର କିଛିଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଇନ୍ଫେକ୍ଶନ୍ ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟାବସ୍ଥା ବିଶିଷ୍ଟି ଗଲା ଓ ଶେଷରେ ଚିକିତ୍ସାଲୟରେ ଦେହତ୍ୟାଗ କଲେ । ଚିକିତ୍ସାଧୀନ ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ହାତକଢ଼ି ପଡ଼ିଥିଲା । ବନ୍ଦୀ ହେବାର କଷଣ ସହ୍ୟ କଲେ, ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତାଙ୍କୁ ଶହିଦ୍ ହେବାର ଗୌରବ ଅଞ୍ଜନ ହୋଇଛି । ସେ ଓସିଷ୍ଟର ବିଭାଗରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲେ । ଜଣେ ସଦର, ସେକ୍ରେଟାରୀ ଦାୟତ୍ ଇଲ୍ଲାଇ ଭାବରେ ସେବା କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଅଞ୍ଜନ କରିଛନ୍ତି । ନିଜ ପଛରେ ପତ୍ନୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଜଣେ କନ୍ୟା ଓ ତିନି ଜଣ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଛାଡ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି । ଜଣେ ପୁତ୍ର ଜମାଅତରେ ମୁଦ୍ରିତ ଭାବରେ ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ନମାଜ ଜୁମା ପରେ ମୁଁ ଏମାନଙ୍କ ନମାଜ ଜନାଯାଇ ଗାଏବ ପାଠ କରାଇବି । ଇନ୍ଦ୍ରାଇଲ୍

ଅଲ୍ହମଦୁ ଲିଲୁହି ନହମଦୁହୁ ଓ ନସତକନୁହୁ ଓନସତଗର୍ତ୍ତିରୁହୁ ଓନୁମିନୁ ବିହି ଓନତେକକଲୁ ଅଲ୍ଲେହି ଓ ନତନୁବିନ୍ଦା ମିନ୍ ଶୁରୁରେ ଅନ୍ତର୍ପୁରିନା ଓ ମିନ୍ ସନ୍ତେଷାତି ଆମାଲିନା ମଇଁ ସୁହଦିହିଲ୍ଲା ଫଳାମୁଜିଲ୍ଲା ଲହୁ ଓମଇଁ ସୁଲକ୍ଷିଲହୁ ଫଳା ହାଦିସ୍ତା ଲହୁ ଓନଶହୁ ଅଲିଲା ଲଲିଲାହୁ ଓନଶହୁ ଅନ୍ନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବଦୁହୁ ଓରସୁଲହୁ । ଇବାଦିଲ୍ଲାହି ରହମକୁମଲାହା ଲନ୍ଦୁଲିଲାହା ସାମୁରୁବିଲ୍ ଅଦଳେ ଓଲ ଲହସାନି ଓରତାଇକିଲ କୁରବା ଓସନହା ଅନିଲ ଫହଶାଇ ଓଲ ମୁନକରି ଓଲ ବଗଇ ସୁଲକ୍ଷୁମ ଲଅଲଲକୁମ ତଜକ୍ କରୁନ ଉପକୁରିଲାହା ସପକୁରିକୁମ ଓଦତ୍ତହୁ ସୁତନ୍ତିରି ଲକୁମ ଓଲପିକରୁଲାହି ଅକବର ।

Khulasa Khutba Juma Huzoor Anwar a.b.a

16th May 2025

Translated to Odia by : Moulavi Anwar Ahmad Khan